

Naši absolventi

Fakulta ekológie a environmentalistiky

***„Hneď prvý rok sme založili
Združenie Slatinka“***

Ing. Martina Barancová Paulíková

absolventka Fakulty ekológie a environmentalistiky 1997

Maťa, kde a na akej pozícii aktuálne pracuješ?

Pracujem formálne ako živnostníčka. Na základe kontraktov robím analýzy v oblasti životného prostredia, dizajnujem a vediem procesy, ktorými samosprávy alebo mimovládky zapájajú do rozhodovania o životnom prostredí verejnosť. Najviac pracujem pre Nadáciu Ekopolis, ako programová manažérka. To znamená, že nastavujem nové grantové programy, ich ciele a želané výstupy, ale aj manažujem výber projektov v bežiacich programoch, ich kontrolu. Konzultujem zámery na vylepšovanie životného prostredia tým, ktorí chcú robiť niečo v prospech svojho okolia. Oblasťou môjho záujmu je najmä voda, zeleň a verejné priestory. Niekedy pracujem ako hodnotiteľka grantových programov iných nadácií, moderujem plánovacie a strategické stretnutia, pôsobím ako konzultantka v oblasti životného prostredia. Tiež pracujem ako členka odbornej komisie pri Výbore pre pôdohospodárstvo a životné prostredie NR SR – sekcia ochrany prírody a členka Monitorovacieho výboru pre Operačný program Kvalita životného prostredia. Táto práca je však nehonorovaná.

Maťa sa pravidelne na fakultu vracia, na diskusie so študentami, pri príprave rôznych akcií a projektov, pri zadávaní tém zápočtových prác. Je radosť vidieť, že presvedčenie, odhodlanie a energia ju neopúšťa. Záber workshopu so študentami FEE z 1.12.2015.

Rovnako dôležitá ako práca, ktorá ma živí, je pre mňa dobrovoľnícka činnosť pre Združenie Slatinka a niekedy aj pre iné mimovládne organizácie. Uzavretie sa iba v práci by pre mňa znamenalo, že by som nevedela tak dobre manažovať programy v Nadácii Ekopolis, pripraviť pripomienky ku zákonom či zaujať stanovisko k nejakému problému životného prostredia. Chýbali by mi aj kontakty, znalosť zákonov a inej legislatívy, kľúčových hráčov, informácie z „terénu“.

Akú máš náplň práce (a čo Ťa najviac baví a prečo)?

Pracujem veľa s ľuďmi. Počas štúdia som niekedy mala pocit, že komunikácia je pre mňa niečo, čo nezvládam až tak dobre. Preto som sa začala viac vzdelávať, absolvovala som kurzy, dostupné bezplatné vzdelávanie a zrazu ma komunikácia s ľuďmi živí. A baví, prirodzene.

Čo si zo štúdia na FEE využila? A čo Ti naopak chýba/lo?

Aj v rámci ekológie sa veci rýchlo posúvajú dopredu a najnovšie vedecké poznatky, na základe ktorých je nutné robiť aj rozhodnutia v životnom prostredí, sa samozrejme od čias môjho štúdia posunuli tiež. Preto využívam najmä tie základné veci, ktoré sme my objavovali so skutočne prísnyimi pedagógmi.

Páni profesori Šály, Križo, Šmelko, docent Ciesarik a ďalší – tí všetci do nás „nabili“ veci, ktoré sa zabudnúť nedajú a ktoré sa prirodzene vynárajú, už len keď človek ide po lese a pozerá okolo seba. Paradoxne, využívam veľa veci, o ktorých som si v čase štúdia myslela, že sú zbytočné. Napríklad latinské názvy rastlín či živočíchov, ktorým rozumejú Američania, Albánci aj Rusi.

Veľmi dobre hodnotím povinnú prax, ktorú sme museli absolvovať, buď na úradoch alebo v mimovládach. Tam človek zistil, že síce memorovanie skript môžu oceniť na skúške ich autori, ale tvárou v tvár stokilovému poľovníkovi považujúcemu prírodnú rezerváciu za to najlepšie miesto na postriežku ich moc nevyužije. Myslím, že aj na praxi niektorí naši spolužiaci a spolužiačky zistili, že ekológiu v skutočnosti robiť nechcú alebo naopak, že to stojí za to, niekedy sa pri tých skriptách premôcť, lebo po skončení školy budú môcť v tej praxi niečo v prospech prírody aj skutočne urobiť.

Nemalo by sa stať, aby študenti odchádzali zo školy s tým, že ani netušia, že existuje nejaký správny poriadok, podľa ktorého sa vydávajú rozhodnutia o životnom prostredí. Tiež sme vtedy ešte nemali predmety ako Environmentálna výchova či Komunikácia s verejnosťou. To sme si museli zistiť sami, a kto to nestihol popri štúdiu, o to ťažšiu pozíciu mal potom v zamestnaní.

Už počas štúdia si bola veľmi aktívna. V ktorých aktivitách by si radila študentom pokračovať a prečo?

V podstate hneď prvý rok sme založili Združenie Slatinka, spolu s pedagógmi školy a obyvateľmi Zvolena. Pamätám si, že geológ doc. Húsenica nám priamo pri Slatinke vysvetľoval, ako vzniklo epigenetické údolie rieky Slatina – toto som si teda nezapamätala zo skript, ale z pohľadu na prielom Slatiny pri dedine Slatinka. Aj zákon o posudzovaní vplyvov som neštudovala z poznámok z prednášky, ale z návrhu zákona z úradu životného prostredia, odkiaľ sme si ho vypýtali od vtedajšieho prednostu Vágnera. Na prvom prerokovaní správy o posudzovaní vplyvov som bola ako tretiačka – a musela som pred 200 ľuďmi argumentovať úradníkom ministerstva a štátnym vodohospodárom, ktorí už vtedy považovali betón za jediné a spoľahlivé riešenie každého problému v prírode. Do televízie som prvý krát vysvetľovala veci ako druháčka, neskúšala som si to v škole na cvičeniach, pretože taký predmet sme vtedy ani nemali. Samozrejme sa mi triasol hlas, nevedela som čo s rukami, zabudla som plno vecí - ale ďalší krát to bolo už lepšie a lepšie. Nevieť si ani len predstaviť, že niekto prvýkrát toto absolvuje v rámci zamestnania. Ako zamestnávateľ by som si určite vybrala človeka, ktorá už má praktické skúsenosti a všetko toto za sebou.

Spätne si myslím, že študenti by mali byť pripravovaní na prax už počas štúdia. Nie je pre mňa argumentom, že ešte nemajú dost' vedomostí a skúseností. Ak v reálnom živote bežní

Ľudia so vzdelaním elektrikár či predavačka riešia environmentálnej záťaže a kauzy nelegálnych výrubov drevín, musia si doštudovať veci a zákony veľmi rýchlo. A to nemajú základy, nikdy si nedoštudujú terminológiu, vzťahy, poznatky, na ktorých študent môže stavať veľmi rýchlo a najmä pevne a správne.